

Lieta C-8/24**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 9. janvāris

Iesniedzējtiesa:*Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (Horvātija)***Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 4. oktobris

Prasītāja:

D. d.o.o.

Atbildētāja:*Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu*

[..]

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (Horvātijas Republikas Apelāciju tiesa krimināllietās), [..] izskatot prokurora un sabiedrības D. d.o.o. ar juridisko adresi Z., apelācijas sūdzības, kas iesniegtas par Županijski sud u Zagrebu (Zagrebas apgabaltiesa) 2022. gada 25. novembra spriedumu [..], pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 267. panta trešo daļu, iesniedz

**LŪGUMU SNIEGT PREJUDICIĀLU NOLĒMUMU
(anonimizētā versija)****I Informācija par iesniedzējtiesu:**

Iesniedzējtiesa: *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske (Horvātijas Republikas Apelāciju tiesa krimināllietās)*

[..]

II Pamatlietas puses:

1. Komercsabiedrība D. d.o.o. ar juridisko adresi Z. (Horvātijas Republika) [..]
[..]

2. *Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu* (Zagrebas apgabala prokuratūra) – iestāde, kuras kompetencē ir lūgt reģistrēt un apstiprināt *Okrožno sodišče v Mariboru* (Mariboras apgabaltiesa) (Slovēnijas Republika) izdoto konfiskācijas rīkojumu.

[..]

III Pamatlietas un attiecīgo faktisko apstākļu izklāsts

a) *Īss pamatlietas izklāsts*

- 1 *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelāciju tiesa krimināllietās) izskata prokurora un komercsabiedrības D. d.o.o. apelācijas sūdzības, kas iesniegtas par *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa) spriedumu¹, ar kuru atzīts *Okrožno sodišče v Mariboru* (Mariboras apgabaltiesa, Slovēnijas Republika) spriedumā ietvertais konfiskācijas rīkojums². Konfiskācijas rīkojums attiecas uz L.Z. d.d. akcijām, attiecībā uz kurām ir spēkā pagaidu pasākumi, lai nodrošinātu līdzekļu konfiskāciju.
- 2 Proti, Slovēnijas Republika – *Okrožno sodišče v Mariboru* (Mariboras apgabaltiesa) – iesniedza *Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu* (Zagrebas apgabala prokuratūra) konfiskācijas apliecību (turpmāk tekstā – “apliecība”), kas norādīta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu (turpmāk tekstā – “Regula”) 14. pantā, kopā ar pirmās instances tiesas sprieduma ievaddaļas, rezolūtīvās daļas un motīvu daļas izvilkuma, kurā ietverts konfiskācijas rīkojums, tulkojumu, kā arī otrās instances tiesas sprieduma – ar kuru noraidītas apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas spriedumu, kā rezultātā konfiskācijas rīkojums kļuvis galīgs, – ievaddaļas un rezolūtīvās daļas tulkojumu³. Līdz ar to *Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu* (Zagrebas apgabala prokuratūra) ierosināja *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa) atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu.

¹ *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa) 2022. gada 25. novembra spriedums [..]

² *Okrožno sodišče v Mariboru* (Mariboras apgabaltiesa, Slovēnijas Republika) 2020. gada 27. maija spriedums [..], kas atstāts spēkā ar apelācijas tiesas (Slovēnijas Republika) 2021. gada 24. novembra spriedumu [..].

³ Saskaņā ar Regulas 14. panta 2. punktu Horvātijas Republika paziņoja ka, ja konfiskācijas rīkojuma atzīšanas un izpildes nolūkā tiek nosūtīta konfiskācijas apliecība, izdevējiestādei ir jānosūta konfiskācijas rīkojuma oriģināls vai tā kopija kopā ar konfiskācijas apliecību.

- 3 Apelācijas tiesvedībā iesniedzējtiesa pauda šaubas par to, vai īpašums, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums, ietilpst Regulas piemērošanas jomā saskaņā ar Regulas 2. panta 3. punktu un līdz ar to par skartās personas tiesībām, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – “Harta”) noteikto pamattiesību ievērošanu, kuru neievērošana izņēmuma gadījumos var būt pamats konfiskācijas rīkojuma neatzīšanai un neizpildei atbilstīgi Regulas 19. panta 1. punkta h) apakšpunktam, kas tiks sīkāk pamatots turpinājumā.

b) *Īss pamatlietas faktisko apstākļu izklāsts*

Konfiskācijas apliecībā ietvertā informācija:

- 4 No apliecības izriet, ka Mariboras apgabaltiesa izdeva konfiskācijas rīkojumu⁴, ar kuru tā nolēma konfiscēt komercsabiedrībai D. d.o.o. ar juridisko adresi Z. L.Z. d.d. akcijas, t. i., 31 669 akcijas, kas kreditētas glabātājas H.V. d.d. kontā, un 25 250 akcijas, kas kreditētas glabātājas P.B. d.d. kontā (t. i., kopā 56 919 L.Z. d.d. akcijas).
- 5 Mariboras apgabaltiesa konfiskācijas apliecībā L.Z. d.d. akcijas raksturoja kā noziedzīgā nodarījumā iegūtus līdzekļus [...] atbilstīgi Regulas 2. panta 3. punkta a) apakšpunktam, kā arī kā konfiscējamus [...] bez galīgā notiesājošā sprieduma [...], pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu atbilstīgi Regulas 2. panta 3. punkta d) apakšpunktam.
- 6 Mariboras apgabaltiesa apliecības F daļā norādīja, ka tā ir izdevusi konfiskācijas rīkojumu saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, ar ko nodarīts kaitējums kreditoriem⁵, un noziedzīgu nodarījumu, proti, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu⁶, pēdējo minēto noziedzīgo nodarījumu atzīmējot Regulas 3. panta [1.] punktā minētajā uzskaitījumā (noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana).

6.1. Tādējādi Mariboras apgabaltiesa norāda, ka pierādījumu iegūšanas procedūrā ir konstatēts, ka pastāv visas likumā paredzētās noziedzīgā nodarījuma, ar ko nodarīts kaitējums kreditoriem, sastāva elementi, jo 2013. gada jūnijā J. T. kā maksātnespējīgās sabiedrības I.J.S. d.d. formālais direktors, atbilstoši D.R. norādījumiem, T. V. kā sabiedrības V.K. d.o.o. direktors un D. K. kā sabiedrības M. d.o.o. direktors veica tiesiskus darījumus nolūkā apkrāpt sabiedrības I.J.S. d.d. kreditorus un nodarīt tiem kaitējumu. Šai tiesvedībai ir būtiski tas, ka Mariboras apgabaltiesa konstatēja, ka sabiedrība V.K. d.o.o. tādējādi ieguva sabiedrības I.J.S. prasījumus un 56 919 L.Z. akcijas, ar kurām tika nodrošināts viens no

⁴ Mariboras apgabaltiesas 2020. gada 27. maija rīkojums [...], kas kļuva galīgs 2021. gada 22. decembrī.

⁵ Noziedzīgs nodarījums, nodarot kaitējumu kreditoriem, saskaņā ar KZ-1 (Kriminālkodeksa) 227. panta 2. punktu.

⁶ Noziedzīgs nodarījums – noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana saskaņā ar KZ-1 (Kriminālkodeksa) 245. panta 3. punktu kopsakarā ar 1. punktu.

prasījumiem un kuras līdz 2018. gadā veiktajai rekapitalizācijai veidoja 53,57 % kapitāla daļu, faktiski neveicot samaksu, t. i., tikai uzņemoties pienākumu veikt samaksu saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem. Šādā veidā tika radīts kaitējums lielā apmērā sabiedrības I.J.S. kreditoriem – sabiedrībām [Z.E.H.] un Z.D.H. *d.d.*

6.2. Mariboras apgabaltiesa norāda, ka pēc tam notika turpmāka rīcība ar L.Z. *d.d.* akcijām, lai slēptu to izcelsmi. Tā 2013. gada jūlijā J. T. kā sabiedrības I.J.S. direktors, atbilstīgi D. R. norādījumiem, un D. R. kā sabiedrības D. *d.o.o.* direktors noslēdza līgumu, saskaņā ar kuru sabiedrība I.J.S. pārdeva sabiedrībai D. *d.o.o.* prasījumu pret sabiedrību V.K. Tajā pašā dienā D. R. kā D. *d.o.o.* direktors un T. V. kā sabiedrības V.K. direktors noslēdza akciju pārdošanas līgumu, ar kuru sabiedrība V.K. pārdeva 56 919 L.Z. *d.d.* akcijas sabiedrībai D. *d.o.o.*, kura izpildīja savu pienākumu samaksāt pārdošanas cenu, pārņemot sabiedrības V.K. parādu pret sabiedrību I.J.S.

6.3. Mariboras apgabaltiesa norādīja, ka attiecīgās L.Z. akcijas bija nodrošinātas ar pagaidu pasākumiem, taču īsā laika posmā (no 2014. gada 16. septembra līdz 20. oktobrim), kad akcijas tomēr nebija nodrošinātas, proti, 2014. gada 13. oktobrī, tās tika pārvestas uz turētāja kontiem, tādējādi liedzot iespēju identificēt to patiesos labuma guvējus.

6.4. Mariboras apgabaltiesa norādīja, ka visas iesaistītās personas, izņemot J. T., kurš bija tikai fiktīvs direktors, apzinājās savu rīcību un tās prettiesiskumu, to vēlējās un ka noziedzīgie nodarījumi ir pierādīti gan no objektīvās, gan subjektīvās puses.

6.5. Turklāt Mariboras apgabaltiesa arī norādīja, ka līdzekļu konfiskācija tika noteikta, pamatojoties uz prokurora motivētu lūgumu, ko viņš izteica savā noslēguma runā pēc plašas pierādījumu iegūšanas procedūras.

7 Mariboras apgabaltiesa apliecības H daļā norādīja, ka sabiedrības D. *d.o.o.* pārstāvis Z. Z. personīgi piedalījās tiesvedībā tiesā.

7.1. Mariboras apgabaltiesa turklāt paskaidroja, ka tā galvenajā tiesas sēdē nopratināja Z. Z. un saskaņā ar ZKP (Kriminālprocesa kodeksa) 500. pantu viņu informēja, ka viņš sniedz liecības saistībā ar iespējamu cita labuma guvēja – sabiedrības D. *d.o.o.* – līdzekļu konfiskāciju un ka saistībā ar līdzekļu noteikšanu viņam ir tiesības iesniegt pierādījumus un ar palātas priekšsēdētājas piekrišanu uzdot jautājumus, kā arī informēja par līdzekļu, proti, 56 919 L.S. akciju, konfiskāciju.

7.2. Mariboras apgabaltiesa norāda, ka tajā brīdī Z. Z. paziņoja, ka viņš zināja par pagaidu nodrošinājumu, ka viņš uzskatīja, ka pagaidu nodrošinājums ir nepamatots, un ka šī iemesla dēļ viņš ar sava advokāta starpniecību jau bija iesniedzis apelācijas sūdzību *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa), taču nesekmīgi. Tāpat viņš norādīja, ka konfiskācijas gadījumā viņš iesniegs apelācijas sūdzību.

7.3. Mariboras apgabaltiesa arī norādīja, ka tā 2020. gada 27. maija sprieduma izvilkumus, kuros ietverts konfiskācijas rīkojums (ievaddaļu, rezolutīvo daļu un pamatojuma par konfiscētajiem līdzekļiem izvilkumu un informāciju par pārsūdzību), ar tulkojumu horvātu valodā ir izsniegusi sabiedrībai D. d.o.o., kura spriedumu saņēmusi 2020. gada 13. oktobrī, bet to nepārsūdzēja.

7.4. Mariboras apgabaltiesas spriedums kļuva galīgs 2021. gada 22. decembrī pēc tam, kad apelācijas tiesa ar savu spriedumu to atstāja spēkā. Apelācijas tiesas spriedums tika izsniegts sabiedrībai D. d.o.o. 2022. gada 12. janvārī. Apliecība tika izsniegta 2022. gada 17. februārī.

Iesniegtajos Mariboras apgabaltiesas sprieduma izvilkumos ietvertā informācija

8 No Mariboras apgabaltiesas sprieduma izriet, ka šīs tiesas palāta veica kriminālprocesu pret apsūdzētajiem: Lj. P., F. J., M. V. S. un S. Z., pamatojoties uz *Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije* (Slovēnijas Republikas Specializētā valsts prokuratūra) 2017. gada 29. maija apsūdzības rakstu, kas papildināts 2017. gada 23. oktobrī un grozīts 2020. gada 21. aprīlī, par dienesta stāvokļa vai pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu saskaņā ar *Kazenski zakonik* (Kriminālkodekss) 244. panta 2. punktu kopsakarā ar 1. punktu un 25. pantu.

9 Mariboras apgabaltiesa pēc galvenās sēdes, kas notika 2020. gada 22. maijā, tajā piedaloties iepriekš minētajiem apsūdzētajiem, viņu aizstāvjiem un prokuroram, 2020. gada 27. maijā pasludināja spriedumu, ar kuru attaisnoja apsūdzētos.

9.1. Tādējādi saskaņā ar sprieduma rezolutīvo daļu apsūdzētie tika attaisnoti apsūdzībās par to, ka laikposmā no 2007. gada 11. līdz 25. jūlijam, veicot uzņēmējdarbību, viņi kā līdzdalībnieki izmantoja savus amatus un pilnvaras, lai gūtu līdzekļus lielā apmērā par labu sabiedrībai I.J.S. d.d.

9.1.1. Saskaņā ar apsūdzību sabiedrība Z.D.H., kuras vārdā rīkojās valdes priekšsēdētājs F. J., noslēdza kredītīgumu ar banku. Šī kredīta nodrošinājumam sabiedrība Z.E.H., kuras vārdā rīkojās valdes priekšsēdētājs S. Z., ieķīlāja sabiedrību H., C.C. un [bankas] akcijas, un pēc tam banka nodeva līdzekļus sabiedrībai Z.D.H., kura pa to laiku, kad tās vārdā rīkojās valdes loceklis Lj. P., par tādu pašu summu noslēdza aizdevuma līgumu ar sabiedrību Z.E.H., un sabiedrība Z.E.H., kuras vārdā rīkojās M. V. S., noslēdza aizdevuma par līdzīgu summu ar sabiedrību I.J.S., kuras vārdā rīkojās formālais direktors D. Š. Lai nodrošinātu pēdējo minēto aizdevumu, sabiedrība I.J.S. – lai gan tai bija ievērojami parādi –, sniedza galvojumu ar diviem neaizpildītiem vekseliem un vekseļa deklarāciju. Tādējādi apsūdzētie rīkojās par ļaunu sabiedrības Z.E.H. īpašumam, kura palika bez ieķīlātajiem vērtspapīriem un, neraugoties uz ieķīlāto vērtspapīru pārdošanu, joprojām bija bankas kā kreditoras parādniece. Tādējādi viņi ieguva par labu sabiedrībai I.J.S. d.d. līdzekļus lielā apmērā.

9.2. Mariboras apgabaltiesas sprieduma rezolutīvajā daļā ir ietverts arī lēmums, pamatojoties uz *Zakon o kazenskem postupku* (kriminālprocesa kodeksa) (ZKP)

498.a panta 1. punkta 1) apakšpunktu, sabiedrībai D. *d.o.o.* ar juridisko adresi Z. par labu Slovēnijas Republikai konfiscēt kopumā 56 919 L.Z. *d.d.* akcijas, ievērojot, ka lēmums par konfiskācijas izpildes veidu tiks pieņemts izpildes valstī.

- 10 Minētā sprieduma pamatojumā tika norādīts, ka lēmums konfiscēt akcijas bija balstīts uz pierādījumu iegūšanas procedūras rezultātiem, kuri liecināja par to, ka J. T. kā maksātnespējīgās sabiedrības I.J.S. *d.d.* formālais direktors – atbilstīgi D. R. norādījumiem, T. V. kā sabiedrības V.K. *d.o.o.* direktors, un D. K. kā sabiedrības M. *d.o.o.* direktors 2013. gadā izdarīja noziedzīgu nodarījumu, nodarot kaitējumu kreditoriem, proti, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu (kā iepriekš aprakstīts šī lūguma 6. punktā un tā apakšpunktos).

10.1. Mariboras apgabaltiesas palāta 2020. gada 27. janvārī noplatināja sabiedrības D. *d.o.o.* pārstāvi Z. Z.; viņš tajā laikā tika instruēts un sniedza liecību, kā izklāstīts šī lūguma 7.1. un 7.2. punktā.

10.2. Turklāt no sprieduma izriet, ka Mariboras apgabaltiesa 2020. gada 22. maijā rīkoja atklātu galveno sēdi, kurā piedalījās prokurors, četri apsūdzētie un viņu aizstāvji, un ka savā noslēguma runā prokurors lūdza piemērot sabiedrībai D. *d.o.o.* līdzekļu konfiskāciju.

10.3. Turklāt sprieduma pamatojumā ir norādīts, ka par kaitējumu kreditoriem tika uzsākta pirmstiesas izmeklēšana (kurā tika veikta kratīšana mājoklī un noteikts līdzekļu konfiskācijas pieteikuma pagaidu nodrošinājums), tāpēc tiesas lietas materiāli [...] attiecas arī uz šo nodarījumu, taču vēlāk par šo nodarījumu netika izvirzīta apsūdzība.

10.4. No pamatojuma arī izriet, ka J. T. tikmēr bija miris, savukārt D. R. šajā lietā tika noplatināts kā liecinieks.

10.5. Pamatojumā papildus tika norādīts, ka lēmums par akciju konfiskāciju tika pieņemts tiesvedībā, kurā tika pasludināts attaisnojošs spriedums, nevis īpašajā procedūrā, kas pēc sprieduma stāšanās spēkā tika veikta ārpustiesas palātā, bet sabiedrībai D. kā nelikumīgi iegūto līdzekļu saņēmējai tas nebija nelabvēlīgs. Tas ir tāpēc, ka spriedumā ir paredzētas pārsūdzības tiesības, apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš ir ilgāks nekā nolēmuma gadījumā, apelācijas sūdzību izskata tā pati tiesu instance, savukārt ārpustiesas palāta un izmeklēšanas tiesnesis nebūtu varējuši savākt un apspriest vairāk pierādījumu nekā palāta, kas izskata lietu.

- 11 Iesniedzējtiesai tika iesniegta arī apelācijas tiesas sprieduma ievaddaļa un rezolūīvā daļa, no kurām izriet, ka šīs tiesas palāta 2021. gada 24. novembra tiesas sēdē, kurā piedalījās visi apsūdzētie un viņu aizstāvji, kā arī apelācijas prokuratūras prokurors, noraidīja prokurora apelācijas sūdzību un atstāja spēkā Mariboras apgabaltiesas pirmās instances spriedumu.

*Lietas dalībnieku argumenti:**a) Apelācijas sūdzības iesniedzējas – sabiedrības D. d.o.o. pamati:*

- 12 Apelācijas sūdzībā sabiedrība D. d.o.o. apgalvo, ka Mariboras apgabaltiesa kļūdaini norādīja, ka sabiedrības atbildīgā persona (Z. Z.) personīgi piedalījās tiesvedībā, kurā tika pasludināts galīgais notiesājošais spriedums (apliecības H daļa).

12.1. Tā uzsver, ka sabiedrības D. atbildīgā persona piedalījās tiesas sēdē kā liecinieks.

12.2. Tā uzsver, ka tiesas sēdē, kurā piedalījās [Z. Z.], konfiskācijas rīkojums netika izdots, jo prokurors iesniedza pieteikumu par līdzekļu konfiskāciju tikai savā noslēguma runā.

12.3. Tā uzsver, ka pagaidu nodrošinājuma tiesvedība, kurā sabiedrība D. iesniedza apelācijas sūdzību *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa), ir atsevišķa un atšķirīga tiesvedība no tās, kurā Mariboras apgabaltiesa pasludināja attaisnojošo spriedumu un izdeva konfiskācijas rīkojumu.

- 13 Tā apstrīd to, ka tiesvedība, kurā izdots konfiskācijas rīkojums, ir tiesvedība, pamatojoties uz kuru izdoto konfiskācijas rīkojumu var atzīt un izpildīt atbilstīgi Regulai, un apgalvo, ka ir acīmredzami pārkāptas Hartā noteiktās tiesības un brīvības.

13.1. Tā uzsver, ka kriminālprocesa priekšmets bija apsūdzības par 2007. gadā izdarīto noziedzīgo nodarījumu, proti, amata un pilnvaru ļaunprātīga izmantošana, un ka konfiskācijas rīkojums ir balstīts uz sprieduma pamatojumā minētajiem faktiem par citiem nodarījumiem, ko izdarījušas citas personas citā laikā. Šīs personas nepiedalījās tiesvedībā. Šajā sakarā tā atsaucas uz 2022. gada 25. maija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju, COM(2022)0245, saskaņā ar kuru trešo personu īpašuma konfiskācija bez notiesājoša sprieduma krimināllietā tiek ņemta vērā gadījumos, kad ir uzsākts kriminālprocess, bet to nevar turpināt aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimības, bēgulošanas, nāves, imunitātes pret kriminālvajāšanu dēļ, tad, ja aizdomās turētajai vai apsūdzētajai personai ir piešķirta amnestija, vai ir iestājies noilgums, bet ne attaisnojoša sprieduma gadījumā.

13.2. Tā apgalvo, ka sabiedrībai nebija efektīvas iespējas piedalīties tiesvedībā, jo sabiedrības atbildīgā persona uz tiesas sēdi tika uzaicināta kā liecinieks vienu reizi, tā nebija saņēmusi Mariboras apgabaltiesas spriedumu, kas pilnībā būtu iztulkots horvātu valodā, bet tikai izvilkumus, tādējādi tika pārkāptas tiesības uz valodu un tāpat arī tiesības uz aizstāvību, piekļuvi tiesai un efektīvu tiesību aizsardzību. Tā arī apstrīd, ka vispār ir saņēmusi sprieduma izvilkumus, kā norādīts apliecībā 2020. gada 13. oktobrī, ierosinot rokrakstu ekspertīzi, kā arī

apgalvo, ka tā saņēma spriedumu pēc sava pieprasījuma tikai 2022. gada februārī, tātad pēc apliecības izsniegšanas.

b) Prokurora nostāja

- 14 Prokurors apgalvo, ka šī procesa būtība ir saistīta ar to, ka apsūdzētie tika attaisnoti apsūdzībās par amata un pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu tādējādi, ka pieļāva nepamatotu līdzekļu gūšanu no L.Z. akciju iegādes, un pēc tam visas akcijas bez maksas tika nodotas sabiedrībai D., pret kuru tika izdots konfiskācijas rīkojums.

14.1. Prokurors uzskata, ka pret sabiedrību D. tiesvedībā netika pārkāptas procesuālās prasības, jo atbildīgā persona tika informēta par tiesībām iesniegt pierādījumus un uzdot jautājumus, kā arī tika informēta par akciju konfiskācijas iespēju, un viņa neiesniedza apelācijas sūdzību par izvilkumos izsniegto spriedumu. Attiecībā uz pašu konfiskācijas tiesvedību prokurors norāda, ka konfiskācija notika saskaņā ar Slovēnijas Kriminālprocesa kodeksu, un atbilstīgi Regulas 13. apsvērumam tas, ka Horvātijas Republikā nav tāda paša juridiskā risinājuma, nav būtiski, lai pieņemtu lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi saskaņā ar Regulu.

14.2. *Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu* (Zagrebas apgabala prokuratūra) apelācijas sūdzībā ietvertie pamati attiecas uz konfiskācijas rīkojuma izpildes veidu un nav nozīmīgi šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturam.

IV Valsts tiesību normas, kuras var būt piemērojamas šajā lietā:

- 15 Šajā lietā Regula ir tieši piemērojama (LESD 288. panta 2. punkts).

a) Horvātijas Republikas tiesības

- 16 Apelācijas tiesvedībā saskaņā ar *Zakon o kaznenom postupku* (Kriminālprocesa kodekss) [*Narodne novine* Nr. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – *Ustavni sud* (Konstitucionālā tiesa) rezolūcija, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 un 80/22, turpmāk tekstā – “ZKP/08”] 480. panta 1. punktu:

“Otrās instances tiesa var palātas sēdē vai pamatojoties uz notikušo tiesas sēdi noraidīt apelācijas sūdzību kā novēlotu vai nepieņemamu, vai noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu un atstāt spēkā pirmās instances spriedumu, vai atcelt šo spriedumu un nodot lietu atpakaļ pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai un sprieduma taisīšanai, vai grozīt pirmās instances spriedumu.”

b) Slovēnijas Republikas tiesības

- 17 Slovēnijas Republikas Kriminālprocesa kodeksa 498.[a] pants:

“(I) Papildus gadījumiem, kad kriminālprocess beidzas ar spriedumu, kurā konstatēta aizdomās turētā vaina, tiks konfiscēti arī nelikumīgas izcelsmes naudas līdzekļi vai īpašums atbilstoši *Kazenski zakonik* (Kriminālkodekss) 245. pantam un nelikumīgi [dots vai saņemts] kukulis atbilstoši *Kazenski zakonik* (Kriminālkodekss) 151., 157., 241., 242., 261., 262., 263. un 264. pantam:

[1] ja ir pierādīti likumiski *Kazenski zakonik* (Kriminālkodekss) 245. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva elementi, kas liecina, ka minētajā pantā paredzētie naudas līdzekļi vai īpašums ir iegūts noziedzīgā nodarījumā [..];

[2] Šajā lietā palāta izdod īpašu lēmumu (25. panta 6. punkts) pēc prokurora pamatota lūguma; pirms tam izmeklēšanas tiesnesim pēc palātas lūguma ir jāsavāc informācija un jāizmeklē visi apstākļi, kas ir būtiski, lai noteiktu naudas līdzekļu, īpašuma vai nelikumīgi dota vai pieņemta kukuļa nelikumīgo izcelsmi.

[3] Iepriekšējā punktā minētā lēmuma apliecinātu kopiju izsniedz konfiscētu naudas līdzekļu, īpašuma vai kukuļa īpašniekam, ja viņa identitāte ir zināma. [..]

[4] Konfiscētu naudas līdzekļu vai īpašuma, vai kukuļa īpašniekam ir tiesības pārsūdzēt šī panta 2. punktā minēto lēmumu, ja viņš uzskata, ka konfiskācijai nav tiesiska pamata.”

V. Savienības tiesību normas, kuru interpretācija tiek lūgta:

18 *Pamattiesību harta:*

47. pants. Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu

Ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.

Ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā. Ikvienai personai ir iespējas saņemt konsultāciju, aizstāvību un pārstāvību. [..]

19 *Regula:*

1. pants – Priekšmets

“1. Šajā regulā paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalsts atzīst un savā teritorijā izpilda iesaldēšanas rīkojumus un konfiskācijas rīkojumus, ko cita dalībvalsts izdevusi saistībā ar procesu krimināllietās.

2. Ar šo regulu netiek mainīts pienākums ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti LES 6. pantā.”

2. pants – Definīcijas

[..]

“3) “Īpašums” ir jebkāds īpašums neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama manta, un juridiski dokumenti vai instrumenti, kas apliecina īpašumtiesības uz šo īpašumu vai cita veida tiesības uz to, kuru izdevējiestāde uzskata par:

a) noziedzīgā nodarījumā iegūtiem līdzekļiem vai šādu līdzekļu pilnas vērtības vai tikai tās daļas ekvivalentu;

[..]

d) konfiscējamu saskaņā ar jebkādiem citiem noteikumiem saistībā ar konfiskācijas pilnvarām, tostarp bez galīgā notiesājošā sprieduma, saskaņā ar izdošanas valsts tiesību aktiem pēc procesa saistībā ar noziedzīgu nodarījumu.”

19. pants. Konfiskācijas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

“1. Izpildiestāde savu lēmumu neatzīt vai nepildīt konfiskācijas rīkojumu var pieņemt vienīgi tad, ja:

[..]

h) izņēmuma gadījumos, balstoties uz konkrētu un objektīvu informāciju, ir būtiski iemesli uzskatīt, ka konfiskācijas rīkojuma izpilde konkrētajos lietās apstākļos radītu attiecīgo Hartā izklāstīto pamattiesību – jo īpaši tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību, tiesību uz taisnīgu tiesu vai tiesību uz aizstāvību – acīmredzamu pārkāpumu.

33. pants. Tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi izpildes valstī

“1. Skartajām personām izpildes valstī ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret [..] konfiskācijas rīkojumu, ievērojot 18. pantu, atzīšanu un izpildi.

[..]

2. Iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus pēc būtības nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī. [..]”

20 *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (turpmāk tekstā – “Direktīva 2014/42/ES”)*

8. pants. Aizsargpasākumi

“[..]

7. Neskarot Direktīvu 2012/13/ES un Direktīvu 2013/48/ES, personām, kuru īpašumu skar konfiskācijas rīkojums, ir tiesības uz piekļuvi advokātam visas konfiskācijas procedūras laikā saistībā ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku noteikšanu, tādējādi nodrošinot, ka tiek saglabātas attiecīgo personu tiesības. Attiecīgās personas informē par minētajām tiesībām. [..]”

VI Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts:

21 *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) izskata apelācijas sūdzības par *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa) pirmās instances spriedumu, ar kuru tika atzīts Mariboras apgabaltiesas konfiskācijas rīkojums. Likumā nav paredzēta parastā pārsūdzība par *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) spriedumiem, tāpēc saskaņā ar LESD 267. panta trešo daļu, ņemot vērā pastāvošās šaubas par Regulas interpretāciju, *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) principā ir pienākums vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu (Tiesas spriedums, 2021. gada 6. oktobris, *Conorzio Italian Management*, C-561/19).

22 Vispirms ir jāuzsver, ka Horvātijas Republika papildus apliecībai pieprasa arī konfiskācijas rīkojuma oriģinālu (Regulas 14. panta 2. punkts); šajā konkrētajā gadījumā tie ir Mariboras apgabaltiesas un apelācijas tiesas spriedumi. Šie spriedumi tika izsniegti iesniedzējtiesai (kā arī sabiedrībai D. d.o.o., kā tiks norādīts turpinājumā) tikai izvilumos, kurus Mariboras apgabaltiesa uzskatīja par būtiskiem šai tiesvedībai, t. i., tika izsniegta Mariboras apgabaltiesas sprieduma ievaddaļa un rezolutīvā daļa (1.–4. lpp.), pamatojuma izvilkumi (63.–71. lpp.) un informācija par pārsūdzību (71. un 72. lpp.), kā arī apelācijas tiesas sprieduma ievaddaļa un rezolutīvā daļa.

22.1. Pamatojoties uz šādi izsniegtajiem dokumentiem, var secināt, ka Mariboras apgabaltiesa pret četriem apsūdzētajiem⁷ veica kriminālprocesu par 2007. gadā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar amata un pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu. Sprieduma rezolutīvajā daļā ietvertajā noziedzīgā nodarījuma, kurā apsūdzētie tika attaisnoti, faktu aprakstā nav nevienas atsauces uz L.Z. akcijām, savukārt sprieduma pamatojums par šo daļu netika izsniegts. Turklāt četri apsūdzētie piedalījās šajā kriminālprocesā, kurā viņi tika iepazīstināti ar apsūdzībām un ar aizstāvja palīdzību varēja tās apstrīdēt, un galu galā tika attaisnoti. Mariboras apgabaltiesa, pamatojot attaisnojošo spriedumu, citastarp atsaucās uz notikumiem, kas norisinājās pēc 2007. gada, proti, uz 2013. gada notikumiem, kuros vairs nebija iesaistīti četri apsūdzētie, bet gan citas personas⁸. Šis pamatojums ir konfiskācijas rīkojuma pamats.

⁷ Apsūdzētie: [..]

⁸ Citas personas: [..]

23 Tādējādi šajā lietā konfiskācijas rīkojuma pamatā ir attaisnojošs spriedums.

23.1. Līdz ar to vispirms radās jautājums, vai jēdziens “process saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kura rezultātā var tikt konfiscēts īpašums arī bez notiesājoša sprieduma” Regulas 2. panta 3. punkta izpratnē ietver arī kriminālprocesu, kurā tiek pasludināts attaisnojošs spriedums?

24 *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) ir turpmākas šaubas, ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša.

25 Šajā lietā pa to laiku tika pieņemts attaisnojošs spriedums ar konfiskācijas rīkojumu, kas balstās uz pamatojumā izklāstītajiem secinājumiem par citu noziedzīgu nodarījumu, ko izdarījuši citi vainīgie, kas nav apsūdzētie. Tādējādi šī ir krimināllietā, nevis civiltiesiska rakstura lūgums, kā tas ir pamatlietā, ko izskatīja Eiropas Savienības Tiesa (spriedums, 2020. gada 19. marts, *Agro in 2001*, C-234/18, ECLI:EU:C:2020:221).

25.1. Saskaņā ar Horvātijas *Zakon o kaznenom postupku* (Kriminālprocesa kodekss) līdzekļu konfiskācija tiek ņemta vērā notiesājošā spriedumā vai spriedumā, kurā konstatēts, ka aizdomās turētais ir izdarījis nodarījumu, par kuru celta apsūdzība *in rem* procesā. Tomēr šādi procesi notiek pēc pilnvarotā apsūdzētāja lūguma, un sprieduma rezolutīvajā daļā tiek norādīti tie nodarījuma elementi, ar kuriem tika iegūti līdzekļi, un personas, pret kurām tiek prasīta līdzekļu konfiskācija, var piedalīties procesā un apstrīdēt visus elementus, kas attiecas gan uz pašu nodarījumu, gan uz tiem faktiem, no kuriem ir atkarīga līdzekļu konfiskācija, un tām ir arī tiesības uz advokātu.

25.2. Neraugoties uz to, iesniedzējtiesa ņēma vērā arī regulas pieņemšanas mērķus attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu savstarpējas atzīšanas un izpildes atvieglošanu, it īpaši regulas 13. apsvērumu, kurā ir noteikts, ka nav šķēršļu atzīt arī tos rīkojumus, kas nepastāv izpildes valsts sistēmā.

25.3. Turklāt *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) ņēma vērā arī Direktīvu 2014/42/ES, kuras mērķis ir, pieņemot minimālos noteikumus, tuvināt dalībvalstu konfiskācijas sistēmas, tādējādi veicot savstarpējo uzticēšanos un efektīvu pārrobežu sadarbību. Tādējādi saskaņā ar šo direktīvu, kas attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, līdzekļu konfiskācija notiek gadījumā, ja ir pasludināts galīgs notiesājošs spriedums par noziedzīgu nodarījumu (4. panta 1. punkts), vai īpašā procesā sakarā ar to, ka aizdomās turētās vai apsūdzētās personas slimības vai bēgulošanas dēļ nav iespējams pabeigt uzsākto kriminālprocesu (4. panta 2. punkts). Tajā pašā laikā ir saprotams, ka direktīva reglamentē minimālos noteikumus un ka atsevišķos valsts noteikumos var būt paredzēts arī plašāks regulējums par direktīvā noteikto.

25.4. Šajā lietā no pamatojuma izriet, ka viena no personām, kas saskaņā ar Mariboras apgabaltiesas sprieduma pamatojumu bija iesaistīta noziedzīgā

nodarījumā, nodarot kaitējumu kreditoriem, proti, J. T., tikmēr ir mirusi, bet Mariboras apgabaltiesa pat nekonstatēja, ka šī persona ir vainīga noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tomēr attiecībā uz pārējām personām (T. V. un D. K.) šāda informācija nav pieejama, savukārt D. R. saskaņā ar sprieduma pamatojumu lietā tika nopratināts kā liecinieks. Turklāt Mariboras apgabaltiesa spriedumā skaidri norāda, ka saistībā ar noziedzīgu nodarījumu – kaitējuma nodarīšanu kreditoriem – ir veikta pirmstiesas izmeklēšana (tā nenorāda, attiecībā uz kuriem aizdomās turētajiem), taču tās rezultātā netika izvirzīta apsūdzība.

25.5. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Mariboras apgabaltiesas sprieduma rezolutīvajā daļā nav norādīta informācija par vainīgajiem un noziedzīgā nodarījuma apraksts, uz kura pamata šī tiesa izdeva konfiskācijas rīkojumu.

25.5.1. Šajā ziņā iesniedzējtiesa ņēma vērā arī Tiesas 2023. gada 12. oktobra spriedumu *Inter-Consulting* (C-726/21, ECLI:EU:C:2023:764), kas tika publicēts šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu sagatavošanas laikā un kas gan attiecas uz citiem Savienības tiesību avotiem, bet kurā Tiesa vērsa uzmanību uz to, ka svarīga ir ne tikai sprieduma rezolutīvā daļa, bet arī pamatojumā minētie faktiskie apstākļi – tie, attiecībā uz kuriem tika veikta pirmstiesas izmeklēšana, kā arī visa pārējā nozīmīgā informācija.

25.5.2. Tomēr minētā lieta attiecās uz *ne bis in idem* principa piemērošanu, t. i., uz dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos krimināltiesību sistēmām, saskaņā ar kuru atsevišķa dalībvalsts piekrīt citu dalībvalstu krimināltiesību piemērošanai, pat ja, piemērojot savas valsts tiesību aktus, tiktu panākts atšķirīgs risinājums. Tas viss tiek darīts, lai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā izvairītos no situācijas, kad personas, kuru tiesvedība ir beigusies ar galīgu spriedumu, tiek sauktas pie kriminālatbildības par tiem pašiem nodarījumiem. Tādējādi, kā to saprot iesniedzējtiesa, vienas valsts (kriminālvajāšanas) iestādēm zināmu faktu kopums bija galīgā sprieduma, uz kuru tādējādi ir balstīts aizliegums *bis in idem*, pamatā.

25.5.3. Tomēr – atšķirībā no minētās lietas – problēmas būtība aplūkojamajā lietā ir tāda, ka nav apsūdzības, proti, lūguma faktiski noteikt noziedzīgu nodarījumu sastāvu un vainīgos, ar ko tiesa pamato konfiskācijas rīkojumu, kas savukārt, protams, ietekmē izskatīšanas apjomu lietā un šī apjoma paredzamību procesa dalībniekiem, jo īpaši tāpēc, ka formāls lūgums konfiscēt akcijas tika izteikts tikai noslēguma runā.

25.6. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, pieņemot, ka atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, nākamais jautājums ir par to, vai jēdziens “process saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kura rezultātā var tikt konfiscēts īpašums arī bez notiesājoša sprieduma” Regulas 2. panta 3. punkta izpratnē attiecas arī uz kriminālprocesu, kas beidzas ar attaisnojošu spriedumu, kurā ietverts konfiskācijas rīkojums attiecībā uz īpašumu, proti, nepamatoti iegūtiem līdzekļiem, kas gūti citā noziedzīgā nodarījumā, nevis tajā noziedzīgajā nodarījumā, attiecībā uz kuru tika pasludināts attaisnojošs spriedums un kura izdarīšanā nebija iesaistīti apsūdzētie, bet gan personas, pret kurām netika izvirzīta apsūdzība?

26 Ja arī uz šo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, iesniedzējtiesa uzdod jautājumus arī par to, vai procesā, kurā tika izdots konfiskācijas rīkojums, ir ievērotas Hartā nostiprinātās tiesības, par ko arī šaubās apelācijas sūdzības iesniedzēja – sabiedrība D.

26.1. Šajā sakarā jānorāda, ka *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) pamatojas uz savstarpējas atzīšanas principa – kā tiesu iestāžu sadarbības stūrakmens – nozīmi un līdz ar to uz Regulas 33. panta 2. punktu, kurā ir noteikts, ka konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus pēc būtības nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī.

26.2. Tomēr iesniedzējtiesa vienlaikus ņem vērā Direktīvā 2014/42/ES paredzētās procesuālās garantijas, kā tās interpretējusi Tiesa spriedumā apvienotajās lietās C-845/19 un C-863/19 (spriedums, 2021. gada 21. oktobris, *Okražna prokuratura – Varna*, C-845/19 un C-863/19, ECLI:EU:C:2021:864).

26.3. Tas viss tika uzsvērts saistībā ar šaubām par savstarpējas atzīšanas principa nozīmīgumu, jo saskaņā ar Regulas 19. pantu konfiskācijas rīkojumu, pamatojoties uz neatbilstību Hartā nostiprinātajām tiesībām, var neatzīt tikai izņēmuma gadījumos.

27 Mariboras apgabaltiesa sprieduma pamatojumā norāda, ka “notikumi vairākus gadus vēlāk nevar būt par pamatu notiesājoša sprieduma pasludināšanai”, un tad aplūko tos notikumus, kuros tā konstatē pierādījumus par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar kaitējumu kreditoriem un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, bet kuros ir iesaistītas citas personas.

27.1. Turklāt no tā izriet, ka noziedzīgs nodarījums, ar ko nodarīts kaitējums kreditoriem, bija daļa no pirmstiesas izmeklēšanas, kuras rezultātā tomēr netika izvirzīta apsūdzība.

27.2. Šajā lietā sabiedrības D. – kā nelikumīgi iegūto līdzekļu saņēmējas – atbildīgā persona piedalījās vienā tiesas sēdē, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja – sabiedrība D. – apgalvo, ka šajā reizē [Z.Z.] tika nopratināts kā liecinieks, kas vēl ir jāpārbauda, minētā persona noteikti tika informēta par akciju konfiskācijas iespēju, kā arī par iespēju iesniegt pierādījumus un uzdot jautājumus tiesvedībā. No tā izriet, ka šajā gadījumā [Z.Z.] netika informēts par tiesībām uz advokātu visā konfiskācijas procesā saistībā ar līdzekļu noteikšanu atbilstoši Direktīvas 2014/42/ES 8. pantam (skat. Tiesas spriedumu lietās C-845/19 un C-863/19).

27.3. Turklāt brīdī, kad viņš piedalījās tiesas sēdē 2020. gada 27. janvārī, lūgums konfiscēt līdzekļus vēl nebija iesniegts, jo prokurors šādu lūgumu, kā tas ir apstiprināts apliecībā, iesniedza tikai savā noslēguma runā 2020. gada maijā. Līdz ar to tiesa veica lietas izskatīšanu, pamatojoties uz 2017. gadā iesniegto apsūdzības rakstu, un lietas izskatīšanas laikā kā liecinieks tika nopratināts arī D. R. (sabiedrības D. direktors līdz 2018. gada 2. jūlijam).

27.4. No iepriekš izklāstītā izriet, ka sabiedrības D. dalība tiesvedībā – kas nozīmē, ka tai ir zināms tiesvedības priekšmets un tās iespējamās sekas –, pamatojas uz to, ka akcijas uz laiku tika iesaldētas lietā pret četriem apsūdzētajiem (kuri tiks attaisnoti), ka sabiedrība ar sava advokāta starpniecību iesniedza apelācijas sūdzību par *Županijski sud u Zagrebu* (Zagrebas apgabaltiesa) nolēmumu, kurā tika atzīts iesaldēšanas rīkojums (izdots kā pagaidu pasākums lietā pret četriem apsūdzētajiem), to, ka tiesvedībā pret četriem apsūdzētajiem tiesa informēja sabiedrības pārstāvi par iespēju konfiscēt akcijas, uzdot jautājumus un iesniegt pierādījumus – pirms prokurors oficiāli iesniedza lūgumu par konfiskāciju.

27.5. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka sabiedrībai D. kā skartajai personai, t. i., nepamatotu līdzekļu ieguvējai, tika izsniegti tikai Mariboras apgabaltiesas sprieduma izvilkumi, lai gan, iesniedzējtiesas ieskatā, viss spriedums ir būtisks dokuments (skat. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā attiecībā uz aizdomās turēto un apsūdzēto personu tiesībām 3. panta 2. punktu), tādējādi atbilstīgi piekļuves taisnīgai tiesai standartiem ir nepieciešams izsniegt visu spriedumu.

27.6. Visbeidzot, jāuzsver, ka Mariboras apgabaltiesa paziņoja, ka tā ir izsniegusi spriedumu (tā izvilkumus) sabiedrībai D., kura neiesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu. Turpretī sabiedrība D. apgalvo, ka nav saņēmusi šo spriedumu, un šajā nolūkā ierosina veikt pierādījumu iegūšanas procedūru (iegūt izsniegšanas apstiprinājumu un rokrakstu eksperta atzinumu), kas paver jautājumu par pārbaudes un apspriešanās ar izdevējiestādi apjomu, ņemot vērā savstarpējas atzīšanas principa nozīmi un Regulas 33. pantu, kurā paredzēts, ka konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus pēc būtības nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī.

28 *Visoki kazneni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Apelācijas tiesa krimināllietās) saistībā ar iepriekš minēto jautā, vai ir pretrunā Regulai, Regulas 1. panta 2. punktam un Hartas 47. pantam atzīt konfiskācijas rīkojumu, kas izdots kriminālprocesā, kurā skartā persona Regulas 2. panta 10. punkta izpratnē:

- netika aicināta piedalīties visos kriminālprocesa posmos;
- netika informēta par tiesībām uz advokātu visā procesa laikā;
- nav saņēmusi pilnu sprieduma, kurā bija ietverts konfiskācijas rīkojums, tekstu tai saprotamā valodā, bet tikai šāda sprieduma izvilkumus, un šādi izsniegto spriedumu nepārsūdzēja.

VII Prejudiciālie jautājumi:

I Vai jēdziens “process saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kura rezultātā var tikt konfiscēts īpašums arī bez notiesājoša sprieduma” Regulas 2. panta 3. punkta izpratnē ietver arī kriminālprocesu, kas beidzas ar attaisnojošu spriedumu?

II Vai jēdziens “process saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, kura rezultātā var tikt konfiscēts īpašums arī notiesājoša sprieduma” Regulas 2. panta 3. punkta izpratnē attiecas arī uz kriminālprocesu, kas beidzās ar attaisnojošu spriedumu, kurā ietverts konfiskācijas rīkojums attiecībā uz īpašumu, proti, nepamatoti iegūtiem līdzekļiem, kas gūti citā noziedzīgā nodarījumā, nevis tajā noziedzīgajā nodarījumā, attiecībā uz kuru tika pasludināts attaisnojošs spriedums un kura izdarīšanā nebija iesaistīti apsūdzētie, bet gan personas, pret kurām netika izvirzīta apsūdzība?

III Vai ir pretrunā Regulai, Regulas 1. panta 2. punktam un Pamattiesību hartas 47. pantam atzīt konfiskācijas rīkojumu, kas izdots kriminālprocesā, kurā skartā persona Regulas 2. panta 10. punkta izpratnē:

- netika aicināta piedalīties visos kriminālprocesa posmos;
- netika informēta par tiesībām uz advokātu visā procesa laikā;
- nav saņēmusi pilnu sprieduma, kurā bija ietverts konfiskācijas rīkojums, tekstu tai saprotamā valodā, bet tikai šāda sprieduma izvilkumus, un šādi izsniegto spriedumu nepārsūdzēja.

Zagrebā, 2023. gada 4. oktobrī.

[..]